A° 1834. N°. 12.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 27 JANUARIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 26 Januarij.

Men schrijft uit Scheveningen, het volgende: „ Als een bewijs van hulpvaardigheid, welke men altijd in tijd van nood weet aan te wenden, moge het volgende strekken:

„ Laatstleden Vrijdag was alhier een brikschip voor den wal, zein doende om hulp. Niettegenstaande de hooge zee en stormen, begaven *Job den Duik, Carelszoon*, en *Job den Duik, Artszoon*, zich met hunne matrozen in twee booten naar zee. Na veel moeite en met groot gevaar bereikten zij het schip, en gaven aan behalve twee loodsen, twee Janmaaten, wier hulp, ingeval [illegible] onmogelijk scheen. Evenwel, na het inspannen van alle krachten en met goed beleid, kwamen de beide booten door de hevige branding behouden te Noordwijk aan wal, waar reeds de reddingboot op het strand was gebragt, uit voorzorg, ingeval voormelde booten in de branding een ongeluk mogten bekomen.

„ Het bedoelde brikschip is genaamd *X. L.*, kapitein *Charles Cobb*, van Cardif naar Rotterdam en is laatstleden Maandag morgen door de hulp van de voornoemde twee loodsen te Helvoetsluis binnengebragt."

— Volgens den Utrechtschen Studenten-almanak voor dit jaar, bedraagt het getal der Studenten aan die Hoogeschool 536, behalve zes, die van elders zijn ingeschreven. De wis- en natuurkundige faculteit telt 14 Studenten, de theologische 251, de juridische 147, de medische 102 en de literarische 21. Het getal der promoties van 1 November 1832 tot 1 November 1833 bedragt 34.

— Bij een besluit, door *Leopold* voor eenige dagen genomen, wordt met 1 Februarij aanstaande de 1ste ban der burgerwacht buiten dienst gesteld.

— De brand, welke Zondag den 19 dezer te Gent de fabrijk van den heer *Coppens* heeft in den asch gelegd, heeft misschien aanleiding gegeven tot het verspreiden van het gerucht, dat er in genoemde stad ongeregeldheden voorgevallen, en verscheidene brandstichtingen zouden hebben plaats gehad.

's GRAVENHAGE den 23 Januarij. Zijne Maj. heeft, met intrekking van de vroeger gemaakte bepalingen omtrent de onderstand-verdeeling uit het fonds voor kwade posten, ter beschikking staande van het departement van binnenlandsche zaken, vastgesteld, dat voortaan aan alle de slagtoffers van onvoorziene rampen, voor zoo verre zij daarop, overeenkomstig de in deze aangenomen beginselen, aanspraak kunnen maken, zonder bepaling van de hoegrootheid hunner verliezen, uit het gemelde fonds een voorloopige onderstand zal worden verleend, berekend tegen *tien* ten honderd van het door hen geleden verlies, in afwachting van hetgeen, na den afloop des jaars, zal blijken daaraan, in verhouding tot de middelen van het fonds, nog nader toegelegd te kunnen worden. Deze beslissing ter kennisse der gemeente-besturen zijnde gebragt, is aan hen, [illegible] te kennen gegeven, dat [illegible] te worden toegezien, dat er geene andere reclames om onderstand uit het meergemelde fonds, ter zake van verliezen wegens onvoorziene rampen, behooren geinstrueerd te worden, dan alleen de zoodanigen, welke verliezen betreffen van personen, die, ten gevolge daarvan, tot dien staat van armoede of behoefte zijn gekomen, dat zij zich buiten de mogelijkheid bevinden om het geleden verlies uit eigen middelen te kunnen herstellen of te boven te komen, of die door de hen overkomen rampen, en het daaruit voor hen voortvloeijend werkelijk verlies, van hunne kostwinning of middelen van bestaan zijn verstoken geraakt; zullende alle de bij de gouverneurs inkomende reclames, welke bij onderzoek niet in de hierboven bedoelde termen vallen, stellig worden afgewezen.

— Eene genomene beschikking van het departement van oorlog bepaalt, dat voortaan geene schutters, vreemdelingen zijnde, meer tot eenige verbindtenis bij de staande armée zullen worden toegelaten, maar dat daartoe alleenlijk in aanmerking zullen kunnen worden gebragt Nederlanders, of alhaar zoodanige ingezetenen, die legaal bewijzen kunnen, dat zij, vóór het tijdstip, waarop zij als schutters in dienst zijn getreden, voor het minst gedurende eenen termijn van *vijftien maanden*, in het Rijk woonachtig en van een goed gedrag zijn geweest.

— Het heeft Z. M. den Koning van Pruissen behaagd den heere Mr. *E. G. Lasonani*, schrijver van eene, eenigen tijd geleden te 's Gravenhage uitgegevene brochure, *les Polonais en Prusse*, eenen zeer vleijenden, eigenhandig geschreven brief te doen toekomen, die van eene schoone gouden medaille vergezeld is gegaan, waarop het borstbeeld van dien Vorst is afgebeeld. Gelijk bekend is, werd in gemeld geschrift op eene zeer duidelijke wijze de onregtmatigheid aangetoond van de klagten, die sommigen tegen de Pruissische Regering betrekkelijk hare handelwijze jegens de Polen in het midden hadden gebragt; en al verder, door de mededeeling van officiele en krachtige bewijsstukken, de ongegrondheid van de beschuldigingen bewezen, waaraan het Pruissisch gouvernement wegens dit onderwerp is blootgesteld geweest.

NIJMEGEN den 24 Januarij. Het water blijft alhier nog sterk wassende, gelijk wij ook van de Maaszijde vernemen. De hoogte was Dingsdag den 21 Januarij 5 el 7 duim; Woensdag den 22sten, 5 el 23 duim; gisteren 5 el 62 duim; heden morgen 5 el 70 duim en heden avond ten 6 ure 5 el 77 duim.

— Van Keulen berigt men ons, dat de hoogte van den Rhijn was den 20 Januarij 17 voet 6 duim; den 21sten, 19 voet 10 duim; den 22sten, 22 voet 4 duim en gisteren 24 voet.

Ook van Dusseldorff meldt men van gisteren morgen, dat het water, gedurende de laatste 24 uren, 2 voet gewassen was.

HERTOGENBOSCH den 22 Januarij. Door het aanhoudend vallen van het water zijn sedert eenige dagen de haven-kaaijen en straten alhier daarbezet, en gelukkig dat geene strenge vorst is ingevallen, waardoor de meeste gen worden, anders zouden zijn verloren geraakt.

Zoo als men gevreesd heeft, is bij het vallen van het water de correspondentie, tot deze stad, gestremd gebleven; buiten de poorten hebben niet alleen de wegen, maar ook de bruggen zeer veel geleden. Eenige bruggen zijn geheel weggespoeld en de steenen op de straatwegen grootendeels door de golven uitgeslagen en door elkander geroerd, zoodat die wegen door menschen moeijelijk, maar door paarden en rijtuigen in het geheel niet te passeren zijn.

De heeren generaal-majoor *van Hoeft* en de kolonel *van der Heijden*, beiden van de genie, hebben zich zoo spoedig mogelijk naar deze stad begeven, ten einde op het herstel van een en ander de noodige orde te stellen, hetwelk van dat gevolg is, dat de toegang tot deze stad door de Vughtsche poort reeds zoodanig provisioneel hersteld is, dat rijtuigen kunnen binnenkomen, en te dien einde wordt ook aanhoudend aan de bruggen en dees naaste wegen binnen de Vughterpoort gewerkt.

Intusschen is bij voortduring van de buitengemeenten, hoofdzakelijk tegens de oevelen van den watervloed, zijn bedrevenen, hoewelde ingezetenen zijn van alles beroofd en moeten uit de bijdragen van braven medeschenvrienden gevoed en onderhouden worden; velen zullen bij het naderend voorjaar, buiten staat wezen hunne woningen, hoe gering dan veelal, te herstellen en zich voedsel voor hun vee en voorraad om te leven aan te schaffen; door milde bijdragen kan daarin worden voorzien; doch deze kunnen in geene evenredigheid komen met de schade, die aan de landerijen en dijken door den storm en watervloed is veroorzaakt, en nog kan men daaraan geen einde zien. Dezer dagen is nog een dijk bezweken, in den polder van der Eijgen onder Orthen; door het verleggen van een eind dijk, bij het aanleggen eener batterij voor het fort Orthen nabij deze stad, schijnt dezelve zoodanig verzwakt te zijn geworden, dat die aan het water in den polder, dat buitengewoon is, niet heeft kunnen weerstaan. Bij die gelegenheid is een diep en groot grondgat geloopen, terwijl de dijk nog niet heeft kunnen bevangen worden.

RUSLAND.

Den 6 Januarij is te Petersburg, in de kapel van het Keizerlijk Winterpaleis, een plegtig *Te Deum* gezongen, ter gedachtenis aan de ontruiming van het Russisch grondgebied door de Fransche legers, in den jare 1812. Behalve Hunne Majesteiten en de verdere leden van het Keizerlijke geslacht, waren bij deze plegtigheid tegenwoordig Z. K. H. de Prins *van Oranje* en Hoogstdeszelfs oudste Zoon. Te gelijker tijd werd ook een *Te Deum* gezongen in de zalen van het paleis, alwaar zich, te dien einde, de compagnie hofgrenadiers en verschillende detachementen van de lijfwacht, onder bevel van den grootvorst *Michiel*, vereenigd hadden. Na het einde der plegtigheid, namen de Keizer en Keizerin, bij het doorgaan der zalen, de in dezelve verzamelde troepen in oogenschouw.

SPANJE.

Men zegt dat door het negotie aan den generaal *Llauder* het volgende geantwoord is (men weet, dat *Llauder* een Hertog aan de Koningin heeft verlaten gelaten): „ Het bevalt mij van Hare Majesteit heeft niet gemaakt het [illegible] van Kastilië door [illegible] De daarin omschervene voordeelingen zijn ons zoo onlijdig voorgekomen, dat wij gemeend hebben, het gemoed van H. M. niet te mogen beproeven, door haar dit stuk onder het oog te brengen. Wij hopen, dat Uwe Exc. na zijn overleg van de ons gezonden zaak, zult voortaan zulke stukken niet meer zult afzenden. Te dien einde zenden wij U, door deze buitengewone gelegenheid, het gezegde verthog terug, opdat Uwe Exc. het wel gelieve te vernietigen."

— Er is eene telegrafische depesche van den ambassadeur van Frankrijk aan het hof van Spanje, van den 15 Januarij aan den Fransche minister van buitenlandsche zaken gezonden, van den volgenden inhoud:

Het Spaansche ministerie is voor een gedeelte veranderd. De heer *Zea* is vervangen door den heer *Martinez de la Rosa*, en de minister van justitie door den heer *Gazell*. Minister van marine is de heer *Vasquez Figuero*. Minister van financien *ad interim* de heer *Arnalde*. De overige ministers zijn aangebleven.

— Een Fransch dagblad bevat uit Madrid, van den 11 Januarij dezes tijdings:

Men deelt de volgende bijzonderheden mede nopens een voorval, hetwelk de hoofdstad levendig heeft bezig gehouden. In den laatsten tijd heeft men onderscheidene personen in de nabijheid van het paleis in hechtenis genomen en men verspreidt het gerucht, dat eene zamenzwering tegen het leven der Koningin en haare Dochter verijdeld was geworden. Verscheidene zijn de in hechtenis genomene personen slechts onbekende werktuigen van het komplot. De persoon, welke de gedachten pleegen zoude, is, zegt men, onder het kleed van eenen student gevat geworden. Het volk is onrustig; de rust kan elk oogenblik gestoord worden door wanordelijkheden, welke de troepen niet zullen willen, noch kunnen beteugelen.

ZWITSERLAND.

Men schrijft uit Bern, dat 196 Polen gebruik hebben gemaakt van het verlof, om naar Frankrijk terug te keeren; het getal der genen, die nog in Zwitserland zijn achtergebleven, bedraagt 230.

— Terwijl zich in de laatste tijden in verscheidene Zwitsersche kantons zeer pijnlijke geschillen tusschen de Roomsch Katholieke geestelijkheid en de wereldlijke besturen hebben voorgedaan, heeft de regering van Lucern de kantons Bazel, St. Gallen en Graanbunderland, waarin die onregelmatigheid zich voornamelijk vertoond had, uitgenoodigd tot het houden eener conferentie, ten einde over het veranderen der kerkelijke instellingen en eene betere regeling van de betrekkingen tusschen den Staat en de geestelijkheid te beraadslagen. Naar men vernoemt, heeft het bestuur van St. Gallen die uitnoodiging reeds aangenomen. In het kanton Wesel heerscht de gewelddenarij van een groot aantal gewapende landlieden, tegen eenen predikant van de zoogenaamde Monieri, dezer dagen weder een zeer ergerlijk tooneel opgeleverd.

— Men schrijft uit Lauenfeld den 8 Januarij: Een vreeselijke gebeurtenis is in het klooster van Eschingen gebeurd. Een monnik was over 10 dagen begraven geworden in eenen ondergrondschen kelder, welke tot begraafplaats voor de leden van het klooster dient, en waarin zij, in cellen, welke tot dat einde gemaakt zijn, geplaatst worden, in een eenvoudig doodkleed gewikkeld. Eergisteren, een andere monnik gestorven zijnde, welke was niet de algemeene schrik, wanneer men na den steen, die den toegang van den kelder sluit, weggenomen te hebben, op de eerste trappen het

ligchaam vond van dengenen die hem was voorgegaan. Het blijkt dat deze ongelukkige van eene lange doodziekte tot het leven terug gekomen, na zich tot den hoogsten trap gesleept en onmagtige pogingen om zich te doen hooren, den steen op te ligten gedaan te hebben, den doodhonger gestorven is. Zijne tanden waren in zijnen linker arm geslagen, welke door dezelve afzigtelijk verscheurd was. Dit schrikkelijk schouwspel heeft eene groote verbijstering onder de aanschouwers verwekt.

Biel den 3 Januarij. Op nieuwjaarsdag had hier een zonderling toeval plaats. De 70 à 80 zoo openbare als bijzondere bronnen, die hier zijn, hielden eenskaps op, heldere water te geven; er vloeide uit dezelve eene geel-witte dikachtige vloeistof, in zulk eene menigte, dat de straten overliepen. Men vond de wel met eene dikke pap overtrokken en in eenen staat van koking of opborreling. Nevens dezelve ontsprong een stroom, welke de benedenstraat onder water zette. Gisteren was alles weder in zijn gewoonte. De andere wel, buiten de stad, bleef schoon klaar, en de geheele bevolking was genoodzaakt dáár het noodige water te halen. Men vermoedt dat deze gebeurtenis door eene aardbeving is veroorzaakt geworden, wijl vóór die van Lissabon, in het jaar 1755, de wel nimmer troebel is geweest.

DUITSCHLAND.

Weenen den 13 Januarij. Op heden namiddag ten 3 ure is de eerste zamenkomst van de Gevolmagtigden der onderscheidene Duitsche Staten gehouden. Vermoedelijk zal men er zich nog slechts met het voorafgaande werk bezig houden. Na den afloop zijn alle de ministers op een dîné bij Prins *Metternich* verzocht.

Brunn den 16 Januarij. Ook dit jaar hebben de in onze westelijke provincien verzamelde gewestelijke Standen hunne vertoogen wegens de invoering van Rijks-Standen weder hervat, en zelfs verschillende gieven tegen twee onzer ministers geopperd, om hun verzoek te ondersteunen. Men moet erkennen, dit zulks te onverwachter kwam, daar de jongste reis van den Kroonprins in die gewesten het wederkeerig vertrouwen tusschen regering en volk op de schoonste wijze scheen bevestigd te hebben.

— Van Emden schrijft men over de pijnwerking van de jongste stormen alaas het volgende: "Het regenwater en de geweldige stormen uit het N. en Z. Westen, hebben het water tot eene dusdanige buitengewone hoogte gebragt, dat de oudste lieden zich zulks niet kunnen herinneren. Het grootste gedeelte van Oost-Vriesland staat onder water; de koren- en raapzaad-velden hebben daardoor veel geleden. De dijken hebben bij den hoogen vloed en de aanhoudende stormen hier en daar schade bekomen. De stormen van den 31sten December en die van 4 Januarij waren verschrikkelijk. Op ondanks zicht nam de wind eene W. N. Westelijke rigting, waardoor onze zeedijk door het zeewater overstroomd werd, en tegen morgens 2 uren stond de stad verscheidene voeten onder water; het water in de regenbakken werd onbruikbaar en de levensmiddelen in de kelders werden gedeeltelijk bedorven. De toestand der inwoners laat zich voorstellen, als men nagaat dat de orkaan behevelen de daken en schoorsteenen van de huizen wierp en veel schade veroorzaakte. Een pakhuis in de Kaanstraat werd omgeworpen, en van een wind-koren-molen werden kop en vleugels afgerukt. Door den orkaan van den 4den zijn weder verscheidene huizen van daken herroofd en muren omgeworpen."

— De Hertog Bernhard van Saksen-Weimar, uit erkentelijkheid wegens zijnen onvermoeiden ijver voor de zaak der vrijheid en der volken, van verschillende kanten uit Duitschland reeds met zoo vele eerebetoogen en andere geschenken van dien aard begiftigd geworden, dat zijne vrienden in Frankfort het noodig gezien hebben hem eene behoorlijke bergplaats voor alle die geschenken te verschaffen. Eene inschrijving, te dien einde geopend, heeft veel deelnemers gevonden, en uit de opbrengst daarvan heeft men eene prachtige kast laten maken, welke den 16den dezer met veel plegtigheid aan den afgevaardigde is overgegeven. Op den gouden sleutel, die den toegang tot dit nieuwoprig museum opent, stond gegrift: „Aan den man des volks, het dankbaar vaderland!"

— De heeren te Koppenhagen hebben een plan aan de vergadering van voorname personen aldaar voorgedragen, om de gemeenschap tusschen de hoofdstad en Helsingoer, door middel van stoomvaart, gemakkelijk te maken. Dit plan heeft reeds aanvankelijk veel bijval gevonden, en men is voornemens, in het voorjaar met de uitvoering van hetzelve een begin te maken, door eene stoomboot-vaart te openen van Koppenhage naar Swinemunde en Stettin. Daarna zal aan dit ontwerp eene grootere uitgestrektheid worden gegeven, zoodat men de gegronde hoop voedt, dat binnen weinige jaren hetzelve geheel zal verwezenlijkt kunnen worden. Het is waarschijnlijk, dat de Koning van Denemarken de vergunning zal verleenen, dat het bevel over genoemde stoomvaarten aan Deensche zeeofficieren worde opgedragen, en dat dezelve onder Deensche vlag mogen varen.

— Uit Rio de Janeiro wordt van den 12 November geschreven: Men heeft nog nimmer hier eene zoo aanhoudende droogte gezien. In de laatste zeven maanden herinneren wij ons geene tien regendagen; de bronnen, welke ons van water voorzien, droogen allengskens uit, zoodat voor een emmer water 240 reis betaald wordt. De bonen en Turksche tarwe verdorren, zoodat een zak van eerstgenoemden, welke het hoofdvoedsel der arbeidende klasse en des negers uitmaken, 12,000 reis kost. Onze aanstaande koffijoogst zal ook aanmerkelijk lijden; alle bloesems verdorden en vielen af, zoo zullen wij in het aanstaande jaar niet de helft der koffij uitvoeren, van hetgeen wij die jaar verzonden hebben, hetwelk ruim 550,000 zakken of 88 millioen ponden bedraagt. Wanneer wij in het aanzienlijke binnenlandsche verder denken, dan zien wij daarzelfs door onze winsten van negenoeg 10,236,000 Rs. verloren. De lugt is thans hier uitermate dik, en dorbij eene hitte van 28 graden R. in de schaduw. Het is te verwonderen, dat er geene epidemische ziekte heerscht.

GROOT-BRITANNIE.

Het getal handelsvaartuigen, hetwelk door de jongste stormen tusschen Dunes en Portsmouth schade geleden heeft, wordt op 1200 begroot. De schade, die ook met het verlies van veler leven vereenigd is gegaan, is, zoo lang *Lloyds* bestaan heeft, zoo groot niet geweest, als in de laatste maanden. In sommige Engelsche havens lagen, volgens de jongste berigten, meer dan 500 à 600 schepen om de West Bestemd, en waarvan de meesten als nood-binnengeloopen waren, op eene goede windgelegenheid wachtende. De schepelingen en passagiers zijn door dit lang verblijf in groote ongelegenheid geraakt. In dat *Standard* leest men onder anderen dienaangaande het volgende: Men kan de ontbeering en het gebrek zich niet genoeg voorstellen, hetwelk de ongelukkige eigenaars, schippers en passagiers van bijna 300 vaartuigen ondervinden, die door de aanhoudende tegenwinden wederhouden, sedert 8 of 9 dagen zelfs sedert 14 dagen, in onderscheiden havens in het kanaal tusschen Dunis en Portsmouth ankers liggen. De onkosten van de eigenaars, in van 10 tot 15 en zelfs 100 ponden sterl. dagelijks, ongerekend de onkosten voor de passagiers, die voor de gehele reis reeds dikwijls actoord getroffen hadden. De passagiers zelve zijn ontbloot, hebbende al hunne middelen uitgeput en kunnen zich geene nieuwe mededeelen. Velen hebben zich genoodzaakt gezien hunne kleederen, horologiën, enz. te verkoopen. Een horologiemaker te Portsmouth heeft langs dien weg reeds meer dan 100 ponden aan horologien gekregen. Dit kan een proefje dienen van den nood dier reizigers.

— Berigten van Lissabon van den 14 Januarij bevatten niets bijzonders. *Saldanha* zou met 5000 man troepen uitgezonden worden, om het land van Miguellisten te zuiveren.

FRANKRIJK.

Een brief uit Parijs geschreven, behelst het volgende: „Het is opmerkelijk, dat de schandelijke karikaturen op den persoon des Konings, in zekere winkels ten toon gesteld, zeer in getal verminderd zijn. Intusschen kan niemand deze karikatuurplaten met een meer wijsgeerig oog beschouwen dan *Lodewyk Philips*. Hij heeft, tot zijn eigen vermaak en tot dat van hen, die hij met zijne vriendschap vereert, eene verzameling van de fraaiste derzelve gemaakt.

„Terwijl de heerschzuchtigste driften op andere plaatsen ontwikkeld worden, maakte de Koning van zijn paleis der Tuillerien eene schouwplaats van weetenlijke genoegens. Ik ben gerulge geweest van de feesten en den luister van het Keizerrijk, en van de kwistige pracht der restauratie; doch naar mijn gevoelen, overtreft de luister, welke aan het hof van *Lodewyk Philips* heerscht, verre weg beiden. Het juiste oordeel, dat met het uitgeven van het geld gepaard gaat, de goede smaak, welke alle uitgaven kenschetst, en de voordeelen welke dezelve aanbrengen, zijn van dien aard, dat deze partijen, wel verre van verkwistend te zijn, als eene milde en tevens wijze uitgave beschouwd worden, wenschgende dezelve zich de aanmoediging van den handel, en de waardigheid van den troon en het volk.

„De veranderingen in het paleis der Tuillerien zijn bewonderenswaardig. Van het paveljoen *de Marsan* tot het paveljoen *de Flore* is nu slechts één zeer groote zaal gemaakt. In plaats van den grooten trap, welke het paleis in tweeën verdeelde, is nu gemaakt eene schoone rijk gebeeldhouwde galerij, en de zaal der maarschalken, welke niets meer dan een groot wachthuis voor de lijfwacht was, is in de grootste en schoonste zaal herschapen, welke ieder Vorst zich kunnen wenschen in zijn paleis te bezitten. De trap, welke van achteren aan de zijde van den tuin geplaatst is, is een edel stuk werk van de schoonste bouworde. De groepen van de kolommen, en de verguide trap, welke het geheel bekroont, alles werkt mede om zulks een bekoorlijk aanzien te geven. Dit werk heeft zonder twijfel veel toegebragt tot den roem van den heer *Fontaine*.

„De danspartijen, welke gegeven worden in deze schoone zalen, die allen doorloopen tot aan het vertrek, dat de troonzaal voorafgaat; deze levendige bewegingen, op het geluid van de uitgelezenste muzijk; alles werkt mede, om de oogen te verblinden en de zinnen op te wekken. En wanneer al de pracht, welke door den vermogendsten van al de Koningen kon bevolen worden, schijnt ten toon gespreid, en als het ware uitgeput te zijn, dan wordt de zaal van het hoftooneel eenskaps voor de verbaasde gasten geopend, in welke luisterrijke, van alles ruim voorziene tafels zich aan hunne oogen vertoonen. Ik ben bevreesd, dat gij mij van overdrevenheid zult beschuldigen, doch ik spreek niets dan de eenvoudige waarheid. De tafels waren zoodanig ingerigt, dat zij gelijk gemaakt waren met het tooneel, terwijl de galerijen bezet waren door een getal van 600 dames, met de uitgezochtste kleedingen. Die golvende zee van zich bewegende vederen, bloemen, en diamanten, door duizende waslichten verlicht en omstraald, leverde een waarlijk treffend schouwspel op. Ik telde 144 lakeijen in de rijke lievrei van *Orléans* gekleed, 50 hofmeesters, welke de bevelen van het gezelschap afwachtten, en eenen rijken achtergrond vormden van de luisterrijkste schilderij, waarvan men zich een denkbeeld vormen kan.

„De keur en overvloed van spijzen en wijnen was in overeenstemming met het overige, en alle gasten konden, zonder onwelvoegelijkheid of verwarring, deel aan het souper nemen.

„De Koning, gekleed in militairen uniform, bleef bij het aangaan van het souper staan op den hoogsten trap, welke naar de *plate forme* leidt, en daar ontving hij de dames met even veel voorkomendheid als waardigheid, zorgende, dat dezelve door zijne aides-de-camp naar hare plaatsen gebragt zouden worden.

„Gedurende het bal zat de Koningin, omringd van hare kinderen, in de zaal der maarschalken, in gezelschap van een klein aantal begunstigde dames. De Prinsessen waren onder de dansenden, waarvan zij op verre na niet het minste gerucht uitmaakten.

„Geheel Europa moest verlangen, gezige te zijn van deze feesten van eenige dagen geleden. De [illegible] van zijn hof, maar van zijn volk, zonder kamerheeren, zonder die verteekeningen of etiquettes van vroegeren tijd. Een ieder, die door zijne opvoeding van de menigte onderscheiden, of met een zekeren rang in de maatschappij bekleed is, wordt door den Koning ontvangen. Dit zijn niet de feesten van den adel, maar die van het meest verlichte en aangenaamste gedeelte der natie.

„Deze luisterrijke feesten hebben eenen grooten maatschappelijken invloed. Dezelve vereenigen partijen, welke van een gescheurd waren, en leveren tevens eene krachtige wederlegging op tegen sommige dwaze beschuldigingen, welke gedaan zijn tegen eenen Vorst, die toont, zijn fortuin wel te besteden, zonder daarom door gunstelingen of schaamtelooze bedienden uitgeplunderd te willen worden, tegen eenen Vorst, die in plaats van zijn geld tot vermeerdering van zijn eigen vermogen te gebruiken, zich van hetzelve bedient, om de waarde van de bezittingen des kroons te verhoogen, en die aan den Staat schenkt, wat hij alleen aan zijne kinderen kon geven. Sedert 1816 heeft de hertog *van Orleans*, nadenkend Koning *Lodewyk Philips*, meer gedaan tot verfraaijing des hoofdstad, dan de onrustende tak gunstende den ganschen tijd van haren voorgoed. De reis naar Normandije, in het afgeloopene jaar, heeft, naar men zegt, 1,200,000 fr. gekost. De reis naar Vlaanderen was op 36,000 fr. per dag berekend. En dit is het, was de lasterende uitvinders van de versterkingen der Tuillerien lage gierigheid noemen!

„Doch de waarheid zal eenmaal zegevieren, en eens zal men hulde doen aan eenen Vorst, die, in zeer moeijelijke tijden, bewijzen gegeven heeft van evenveel volharding als bekwaamheid, en die wel indachtig is, dat, in den tijd, dien wij beleeven, niets beter is, dan een edel en tevens volksgezind Koningschap."

— De voorstellen van den maarschalk *Soult* omtrent de vermeerdering van het staande leger met eene reserve, schijnen in de kamer der Afgevaardigden veel tegenstand te zullen ontmoeten, niet zoo zeer om de zaak, als om de daardoor te veroorzaken nieuwe uitgaven. Over het geheel heeft de aankondiging van een tekort van 76 millioenen op de begrooting van 1835, bij velen diepen indruk gemaakt. Men spreekt reeds van het terugnemen der bovengemelde wet.

— Een Fransch dagblad deelt een uitgewerkt verteog over den staat der geldmiddelen van Frankrijk mede, waaruit blijkt, dat over het vijfjarig tijdperk van 1831—1835, waarvan de begrootingen, door de tegenwoordige kamer van Afgevaardigden reeds zijn of weldra zullen worden vastgesteld, een wezenlijk tekort van 780 millioen franken zal bestaan, hetwelk men door bijvoeging van de vroegere tekorten als anderzins op 1070 millioen zou kunnen brengen. Tot dekking van dit te kort zullen gedurende de vijf jaren voor omstreeks 113 millioen aan zijde-boschen verkocht zijn; het overige moet door geldleeningen worden gevonden, of is zulks werkelijk reeds.

— Uit Ancona wordt, onder dagteekening van den 5den geschreven, dat er wederom eene aanneming van levensmiddelen voor het Fransche garnizoen, voor den tijd van een jaar gesloten is. Het schijnt alzoo, dat Frankrijk weinig kiesch geweest omtrent de wijze van zich in die plaats in te dringen, even min kiesch blijft zijn omtrent het bezet houden van dezelve, en dat ook daar, alle gevoel van regt en billijkheid van eigenbelang en wangevoel van magt blijft opgeofferd.

MARSEILLE den 17 Januarij. De Oostenrijksche brik *La Regina* is heden, met 29 Polen aan boord, uit Triest hier aangekomen. De Fransche regering, van hunne aanstaande komst onderrigt, had bevel gegeven, dat deze Polen dadelijk op een Fransch schip zouden worden geplaats, om naar Algiers te worden overgebragt. De 29 uitgewekenen hebben evenwel alleh halsstarrig geweigerd, om zich op het Fransche vaartuig in te scheepen, hijde verklarende, dat, vermits men hun in Frankrijk de gastvrijheid weigerde, zij naar Alexandrie in Aegypte verkozen te vertrekken. De militaire overheid, aan wie hunne vertoogen ter ooren zijn gekomen, heeft al het regtmatige daarvan ingezien, en hun verlof gegeven, om te Marseille te blijven, tot dat het ministerie, hetwelk dadelijk over deze zaak geraadpleegd is, daarover nader zou hebben beslist.

— Het gerucht dat de 158 te Havre aangekomen Polen, naar Algiers zouden gezonden worden, heeft zich niet bevestigd.

MENGELINGEN.

OOST-INDISCHE JAGTLUST.

De Nabob *Assup Dola* van Indostan liet in October 1793 eene jagtpartij aanleggen, waarvan de toebereidselen verscheidene weken tijds verslonden. De trein, *Kafela* genaamd, welke van Oude vertrok en den weg naar Barech insloeg, bestond uit 40,000 menschen en 20,000 dieren. Hieronder waren 10,000 man voet- en 1000 man paardenvolk, waarbij nog 150 kanonnen, 1200 olifanten, 3000 wagens en eene menigte kameelen, paarden en ossen.

De vrouwen des Nabobs, (die in groot getal waren), en haar gevolg, werden allen in met ossen bespannen wagens vervoerd. Ook vaartuigen, groote en kleine Booten, werden op lange wagens gepakt, die door dertig tot veertig en vijftig ossen werden voortgesleept. Overigens waren bij den trein tijgers, luipaarden, valken, tot vechten opgevoerde hanen en kwartels, ook pachtgasten en duivers; daarbij danseressen, zangers, luchtspringers, vechters en potsenmakers; in een woord, de Nabob voerde alles met zich, wat eenigzins tot vermaak of gemak kon dienen. Vijf honderd Luiden of lastdragers droegen de wapens, het kruid enz. Onder deze waren meer dan duizend geweren met dubbelen loopen, alle uitmuntend bewerkt, en een veel grooter getal met enkelen loopen, pistolen, degens enz.

De Nabob vertoefde te Barech, om daar eene godsdienstige pligt te vervullen, en den heiligen van dat oord zijne hulde toe te brengen. Deze heilige is in groot aanzien, vele vrome lieden komen daar in bedevaart, zelfs eenigen jaarlijks. Men toont daar ook het gebeente van dezen heiligen, dat, volgens zeggen, vier honderd jaren geleden gevonden is, en sedert vele wonderen heeft gedaan.

Van Barech ging de trein naar Nimpara, eene kleine stad, gelegen op de eerste bergketen, welke zich van het oostelijk deel van Boutan tot naar Havdwar uitstrekt, en landstaan van Thibet en van Nipal scheidt. Elken avond en elken morgen was er jagt, waarbij eene ongelooflijke menigte wild van alle soorten werd ter nedergelegd. De Nabob zelf, die een uitmuntend schutter was, deed dagelijks over de honderd schoten, deels op vogels, deels op viervoetige dieren van alle soorten.

Op deze bergen kreeg het gezelschap voor het eerst eenen tijger in het gezigt; men zette zich in beweging om hem aan te vallen. Hij was in eene enge vallei, die de Nabob door twee honderd olifanten omringen deed, die eene met struiken bewassene plaats hoorde men het vreesselijk gebrul van het dier weergalmen. Een schutter, die dikwijls dergelijke jagten had bijgewoond, voerde zijnen olifant op den tijger aan, die hem dadelijk daarop aanviel. Hij was gereed te schieten, toen de olifant van schrik bevangen zich omwendde, en hij genoodzaakt was terug te gaan. Met drie andere olifanten maakte hij eene nieuwe bestoeving. Het dier sprong op hen los, en verscheurde den rug van eenen olifant, die zijne bergers op den grond wierp.

Terwijl deze dieren tegen over elkander stonden, beval de Nabob, die op eene naby gelegene hoogte gezeten, dit gevecht met groot genoegen aanzag, dat men den tijger naar zijne zijde moest jagen. Een nieuwe aanval werd beproefd, welke beter dan de eerste gelukten. Tien tot twaalf olifanten vielen het dier aan, en noodzaakten het in de struiken terug te keeren, waarin het voor der jagers het noodzakelijk naar het gebergte te vlugten. Hier werd het dier warm ontvangen, de Vorst en de hem omgevende *Omrah's* of Grooten gaven allen vuur en de tijger viel dood ter aarde. Een algemeen gejuichgeschreeuw van *whal whal* verkondigde nu de overwinning.

Eene tweede merkwaardige jagt was die, op eenen wilden olifant, die eenige dagen na den tijger in eene met struiken bedekte vlakte ontdekt werd. De Nabob die hem levend hoopte te vangen, liet dadelijk eenen cirkel van vier honderd olifanten vormen, met bevel, dezelve allengskens digter bij elkander te doen gaan, om alzoo het dier geenen uitweg te laten. Toen de olifanten die den cirkel vormden tot op ongeveer honderd vijftig vademen van het dier waren genaderd, bemerkte men dat hetzelve verwonderd, doch niet verschrikt was. Men zond hem twee olifanten tegen, van de soort die men *Mons* noemt; deze zijn woedende die door de natuurdrift woedend zijn geworden; men kan ze door niets verschrikken, waarom zij zeer gevaarlijk zijn. De mannelijke olifant raakt gewoonlijk op zijn veertigste jaar in dien staat. Deze *Musts* zijn de eenige dieren die het wagen tonwen, eenen wilden olifant het hoofd te bieden; ook gebruikt men dezelve tot de olifants-gevechten, waarmede zich de Vorsten in Indien dikwerf verlustigen.

Nauwelijks waren de Musts nog maar zien vademen van den wilden olifant verwijderd, toen hij op hen losging. De strijd was verschrikkelijk, de overwinning bleef echter aan den wilden, die zijne beide vijanden op de vlugt dreef. Hierop liet de Nabob de sterkste vrouwelijke olifanten met struiken en elkander gevecht, het dier omringelen, ten einde hij zich daarin zoude wikkelen; dit geschiedde, doch te vergeefs, daar hij telkens de banden verscheurde.

De Nabob alle hoop om den olifant levend in zijne magt te bekomen, mogende opgeven, gaf zijne dienaars die meer dan honderd schoten vielen op te geven. Velen van deze kogels troffen den olifant, die zich daaraan echter niet stoorde, en zijne vlugt naar het gebergte voortzette. Men hield intusschen niet op met vuren, hoogstens wel een half uur duurde. De Nabob en zijne Omrah's bedienden zich allen van groote bussen, waarvan de kogels vier tot zes lood zwaar waren, doch ook geene werking deeden, zij maakten wel gaten in de huid, doch drongen niet dieper in. Een schutter onderde hem hetgeen meten tot op eenen zeer korten afstand, en rigtte zijn buks op den kop van het dier; deze op korten afstand toegebragte schoten beschadigden echter slechts den kop, zonder dezelven ernstig te wonden. Een aantal kanonniers van *Candishar* vielen nu in galop op het dier aan, en overdekte hem met sabelhouwen, doch niet ongestraft; hij wierp zich op hen, eenigen werden gedood, anderen gewond. Eindelijk, na dat deze wilde olifant meer dan 3000 kogels en talrijke sabelhouwen had ontvangen, en hij door het bloedverlies zeer verzwakt was, begon zijn loop te vertragen, en weldra liep hij slechts langzaam heen en weder als of hij gelaten den dood afwachtte, zonder hij medelijden inboezemde.

Toen de ruiters zagen, dat het dier verzwakt was, stegen zij van hunne paarden af, om den aanval te vernieuwen; zij zochten hem te naderen om hem de achterste pooten af te hakken, hetgeen dan ook spoedig gelukte. De olifant wankelde en zonk neder, zonder eenig geluid van zich te geven.

De bijdragers naderden nu, en hieuwen de schoone tanden uit den kop, terwijl de soldaten op eene barbaarsche wijze hunnen overwonden vijand pijnigden, en op zijn ligchaam de scherpte van hunne zwaarden toetsten.

Gedurende deze folteringen was de aanblik van het dier waarlijk roerend. Het leefde nog, en ademde, doch zonder te kermen; zijne oogen rolden heen en weder, en zagen van tijd tot tijd zijne moordenaren met kalme aan. Eindelijk deed het eene laatste poging om zich op te rigten, en gaf met eenen zacht den geest.

De Nabob ging nu naar zijne tent terug, zoo zegevierend als of hij eene groote overwinning had behaald.

KORT BERIGT NOPENS DE BEREIK HERVORMDE GEMEENTE, IN EUROPISCH TURKYEN; TE BUCHAREST, IN HET VORSTENDOM WALACHYEN.

DIERBARE PROTESTANTSCHE CHRISTENEN!

Het heeft de genade Gods, die overal zegenend en zaligend werkt, behaagd, zich ook in Europisch *Turkyen* krachtig te betoonen door de stichting eener Hervormde Gemeente te *Bucharest*, de hoofdstad van *Walachyen*.

Het zal den meesten mijner lieve Lezers bekend zijn, dat het Vorstendom *Walachyen* wel zijn eigen Vorst heeft (*Hospodar* genaamd); maar dat de Sultan de oppermagt uitoefent. Hij ontvangt schatting van den *Hospodar*, en deze is deshalve een zijner gevolmagtigden te *Bucharest*. De heerschende Godsdienst in *Walachyen* is overgaans de Christelijke en wel de Griekesche kerk, welkezich bij uitsluiting de *regtzinnige* noemt.

Het is nu Gode welbehagelijk geweest, hier ook eene *Hervormde* kerk tot stand te doen komen.

Deze Gemeente stamt erfelijk af van den aanhang des Vorsten RAKOTZY, welke tusschen de jaren 1690 en 99 onder den SULTAN MUSTAFA, onder de regering van den *Walachyschen* Vorst BRANKOVAN, zich in *Walachyen* vestigde, bij welke zich later nog andere leden hebben gevoegd, welke jaren lang zonder troost, zonder herder verstrooid omdwaalden, tot eindelijk (in 't jaar 1813 op den 10den Mei) de HEER mij riep, om mij deze verstrooide en verdwaalde kudde aan te trekken. Toen mij was, zoo als eens tot Zijne jongeren, het bevel uitgegaan: „Gaat heenen in de gehcele wereld, predikt het Euangelium allen creaturen," (*Marcus* XVI. 15). Ik moest derhalve verre reizen doen in afgelegene landen, bloedgesteld aan vele bezwaren en wederwaardigheden, om mijne Gemeente zoo ver te brengen. — En ook hier moest ik nog een moeijelijke strijd uitstaan. *Walachyen* zelve en de omliggende landen werden het tooneel van verscheidene allertreurigste gebeurtenissen. Eerst hadden wij de onbeschrijfelijke verschrikkingen der omwenteling, vervolgens de plage des oorlogs. Vier malen werden wij, sedert mijne bereids zoo rijke Ambtsbediening, door de vreesselijke pest bezocht en eens door cholera, en menig ander onheil erof dus wanneer het grootste deel der buitenlieden niet weltevarende Gemeente in bidere armoede werd gedoopdelt. Den tevens wies ons getal aan, terwijl er uit andere landen, zoo wel uit nood als in de hoop op gelukkiger lot, vele perzonen naar *Walachyen* kwamen.

Als ik nu deze aanwassende Gemeente zoo goed mogelijk in orde had gebragt, zag ik mij reeds vroeger genoodzaakt de Ministers der Europische Mogendheden te *Constantinopel* en te *Smyrna*, alsmede eenige weldadigen in *Zevenbergen* en *Hongarijen*, om bijdragen tot ondersteuning der gemelde nieuwgestichte Gemeente te verzoeken. Met hulp dezer inzameling liet ik den grond voor eene kerk koopen en op denzelven eene kerk bouwen, waar de Euangelieleer dan mij gepredikt werd, en de gedurende mijne afwezigheid door eenen hulpprediker, de dienst werde waargenomen.

Zoo was nu in eene behoefte voorzien; maar, helaas! er ontbreekt de arme Gemeente nog zoo veel. Boven al; onze kinderen moeten tot heden zonder schoolonderwijs opgroeijen. Het zal wel niet noodig zijn het dringende behoefte aan een schoolgebouw, [illegible] te bemerken, hoe zonder dat onderwijs de Christelijke godsdienstkennis en zedelijkheid gelijkelijk moeten te gronde gaan.

Daartoe is derhalve een eigen fonds nodig:

1. Tot aankoop van den grond voor eene school.
2. Tot opbouw van een schoolgebouw.
3. Tot bezoldiging van een onderwijzer, voorzanger en organist.
4. Tot verbetering van de bezoldiging des Leeraars.
5. Tot aankoop eener herbergplaats, daar die op de kerkplaats te klein is.
6. Tot de gansche inwendige inrigting van kerk en pastorij, waaraan nog menige noodwendigheid ontbreekt.

Wanneer Gij, mijne lieve Geloofsgenooten! met mijnen God daar voor dankt, dat Hij U het dierbare Evangelium heeft geschonken, maar ook door het heerlijke werk der Hervorming van alle menschelijke inzetting heeft gereinigd; wanneer Gij gemaand zijt tot [illegible] dat dit licht der Zuiverer Euangelieleer blijve, door God het heerlijk gezonden, zoo helpt Uwe Geloofsgenooten dezelfs vooreerst zoo veel, dat er eene ordelijke school kan worden opgerigt!

Lof zij overigens den Heere den God *Israëls*, die ook hier de fakkel des Evangeliums ontstak, dat derzelver licht gezien worde.

Gelukkige tijden gedenden gelukzalige Heere, in welke met regtmatig ons mate is gemeten! Zoo [illegible] zoo ook het [illegible] van de verbreiding zijner Kerk profeteerde: „Het Koninkrijk der Hemelen is „gelijk het mostaardzaad, — 't welcke wel het minste is onder alle de „zaden, maar [illegible]." (*Matth.* XIII. 31, 32).

Gelijk de levendige stam in een mostaardzaad, zoo was in den aanvang de genomde Evangelische Gemeente te *Walachyen*, maar zij is in den loop des tijds gewassen en heeft zich alomheen uitgebreid. Ja, niet ik, maar Gods voorzienigheid heeft ze gevestigd in een [illegible] zwak werktuig, in zoo verre ik de eerste aanleiding gaf; maar de kracht die het volbrengen werkte, was Gods; Hem zij lof in alle eeuwigheid! —

Onze nieuwgestichte Gemeente heeft, zoowel als haar Herder, vele wederwaardigheden doorgemaakt. Vele aanvallen, vele hinderpalen verstorende vijandelijkheden heeft zij geleden, maar die alles kon haar in de zegepraal niet ontrooven; in weldige waren dat de tranen, langs welke zij [illegible] naar omhoog zeeg.

Deze zegepraal van het schijnbaar kleine over het geheele, deze zegepraal van het Godsrijk over de magt der wereld, deze is het, welke ons aanspoorde tot aanbieding der wonderbaar werkende voorzienigheid Gods aanwezen, onderdeels de overtuiging immer meer in ons zal bevestigen, dat ons geloof uit God, dat onze kerk op eene rots gegrond is.

Tot U wend ik mij de mer opzigt tot de bovengemelde behoefte, dierbare Geloofsgenooten! Tot wie zou ik mij anders wenden?

Tot U wend ik mij, hoogachtbare begunstigers, waardige Ambtsbroeders en medearbeiders van het Evangelie!

Tot U wend ik mij, geliefde medechristenvrienden! U bid ik, ons *tot [illegible] in Liefde en tastbare Getrouwheid van ons Kerkwezen* te ondersteunen.

Overtuigd van den uitmuntenden zin en liefde des meesten van onze Protestantsche Christenen in Nederland, geloof ik geene vruchteloze bede te doen; en ik vertrouw, welke in 't algemeen kracht en wil bezitten om het weldadige en nuttige te bevorderen, eerbiedig aanzoeke tot milde bijdragen, met wijzende op de Apostolische vermaning: — „Laat ons goed „doen aan allen, maar meest aan de huisgenooten der geloofs." (*Gal* VI: 10.)

LEIDEN,
den 25 January 1834.

EMERICH SCHÜTZE,
Predikant en Stichter der gemelde Gemeente in Walachyen.

ZEE-TIJDING.

In Tessel zijn binnengekomen H. T. *Zylstra*, van Batavia, K. Parel en J. van Ulphen, van Bordeaux, en J. Grey, van Londen.

Den 21 Jan., des morgens, is achter het Zanddijkhuis op het Eijerland gestrand het schip *Dioontig Maria*, Kapt. G. L. Gremm, met garst, haver en peperduigen geladen, van Praestöe naar Douglas op het eiland Man bestemd, de equipagie, bestaande uit de Kapt. en zes man, zijn gered, en men zoude trachte zoo veel mogelijk van lading en schip te bergen.

Het schip *Aurora*, Kapt. B. J. Wygers, met wijn, van Bordeaux naar Amsterdam, is den 22 Jan. op het Eijerland geheel verbrijzeld, doch de Kapt. en de equipagie gered; een groot gedeelte der lading is langs het strand aangespoeld en geborgen.

De schepen *de Hoop*, Kapt. H. T. Bakker, *de hoop van Zegen*, Kapt. G. J. Gerter, *de Hoop*, Kapt. J. L. Jonker, *de Vriendschap*, Kapt. H. C. Slof, *de jonge Willem*, Kapt. W. Kröger, en *die Perle*, Kapt. C. Barentsen, alle zes van Hemburg naar Amsterdam, te Cuxhaven binnen, hebben, volgens een brief van daar, van den 19 Jan., derzelver reizen voortgezet, doch zijn in goeden staat uit zee teruggekomen; het laatste, na reeds op de hoogte van Tessel geweest te zijn.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 25 Januarij 1834.

STAD AMSTERDAM.

Schuldbekentenissen 5 pCt. . . . . 97⅞ à 98⅛

NEDERLANDEN.	Gld.		PRUISSEN.	Gld.	
Werkel. Schuld 2½ pCt.	49⅛ à —	49⅛	Gdl. te *Lond.* 5 pCt.	— à —	—
Dito dito . 5	94⅞ à 94⅞	94⅞	Aand. van dito 1832 .	— à —	—
Rest. Uitg. dito . . .	— à —	—	SPANJE.		
Kans-Billetten . . .	21⅞ à 21⅞	21⅞	Ct. bn. te *Amst.* 5 pCt.	57½ à 58	57⅝
Amort. Sindic. 4½ pCt.	88¼ à 89	88⅞	Idem . . . 3	37½ à 38	37⅝
Idem . . . 3	— à 71⅛	—	Gdl. *Lond.* 1820. 5	19⅞ à 20⅛	20
Geldl. 1830. . 5	— à —	—	Cert. Uitgest. Schuld. 11/32	11/32 à 11/32	11/32
— 1831. . 6	— à —	—	OOSTENRIJK.		
Schatkist-Bill. 6	— à —	—	Obl. *Coll. & C°.* 5 pCt.	— à —	—
Loozenten . . . 2½	— à —	—	Certificaten . . 2½	— à —	—
Hand.-Maats. Alg.	98⅛ à —	—	Neg. Metaliek 2½	— à —	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN,
Zaturdag den 25 Januarij 1834.
Van 29 tot 32 guiden.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Op *Maandag* den 27 Januarij 1834, DE KRUISVAARDERS, *Tooneelspel*, in 5 Bedrijven; naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door *J. Simons Evelyn Polman*. Vervierd met dezelfde Decoratien, en vaderen Toonmachtigen Balleth. — Na hetzelve: *ADRIAAN BROUWER* en *JOOST GRAASBEEK*, of DE VROLIJKE NEDERLANDSCHE KUNSTSCHILDERS, Oorspronkelijk *Blijspel*, met *Zang* (*Vaudeville*), in een Bedrijf, door *C. Alex van Kuy*. (*De aanvang zes uren.*)

*** PROGRAMMA VAN HET *CONCERT* VAN A. LE LIEVRE EN A. E. SCHILLING.

Op *Dinsdag den 28 Januarij 1834*, in de Stads-Gehoorzaal op de Breedestraat, *'s avonds ten half zeven ure precies.*

1ste AFDEELING.

1. Sonate voor Piano en Viool, van *Beethoven*.
2. Concert voor twee Piano's, van *F. Kalkbrenner*.
3. Aria uit het Oratorium (die Schöpfung) van *J. Haydn*.
4. Concertino voor de Obo, van *C. Lübeck*.

2de AFDEELING.

5. Var. voor Piano en Viool op thema's uit de zelfde Opera, van *Kalkbrenner* en *Lafont*.
6. Polonaise voor de Fagot van *Jacobi*.
7. Var. voor de Cha-i van *J. N. Hummel*.
8. Ouverture, Dirigeert van *C. M. von Weber*.

De Kaartjes van Toegang zijn te bekomen bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK, op de Hoogstraat te Leyden.

*** Heden hoopt, voor aanspoeding van eene welgeschapene DOCHTER, CONSTANCIA ELISABETH ANTOINETTE VAN SANDE, geliefde Echtgenoote van

Amsterdam 25 Januarij 1834. E. A. W. WEENING H.

*** Heden overleed, na enige bittere dreefheid, in den ouderdom van 20 jaren, PIUS WILHELMUS BONIFACIUS TIMMERMAN, hartelijk geliefde Zoon van C. W. TIMMERMAN

Leyden
25 Januarij 1834. E. TIMMERMAN,
geboren Cocq.

De weleedelmoedige vrienden en bekenden, van dezen Overledene, zullen hiermede als hebben de Eere gehouden deze Aanzegging, met gerust en bijzondere kennisgeving gelieven aan te nemen.

*** VERKOOPING in de *Groote Bank* van *Leyden*, op Dinsdag den 11 Februarij 1834, des voormiddags ten 10 uren, van PERZIJNE STAANDE PANDEN, als van: Juwelen, Goud, ZILVER en Horologien, die geleend in de maand Julij 1833. En van Wollen-, Linnen- en andere manufacturen, eigentlijke GOEDEREN, gelieend in de maand

Zijnde nader voor den Verkoopdag, des voormiddags ten 10 uren, aanwijzing te bekomen.

*** De Ondergeteekende zijne Agents en KANTOOR-WERKERS, hebben de eer te berichten, dat zij hunne Kantoren in de Breedestraat, over de Vischmarkt, in het Huis van Heer Mr. J. C. Kemper, hebben verlaten, en zich thans bevinden op de Oudeveer, Wijk 5 N°. 422, zullende hij in het vervolg zich met er woon vestigen op de Hoogstraat bij de Kerkstraat, Wijk 6 N°. 1

Leyden den 27 Januarij 1834. JOHANNES CATTENBURG.

*** Een ongehuwd HEER, van middelbaren leeftijd, wenscht gelegenheid te vinden om bij huiselijke Heeren binnen der Stad Leyden een MIDDAG-MAAL te bekomen, tegen zeer redelijke vergoeding. Men mond hierop recht, adresseere zich bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK, op de Hoogstraat, met opgave van naam en woonplaats.

*** Voor de Eerste Klasse der *166ste Kon. Ned.* LOTERIJ, die op HEDEN begint te trekken, zijn nog ten Kantore van N. NATHANS te Leyden, Heele en Gedeelten van LOTEN, in Koop, alsmede voor alle Klassen doorgefourneerd te bekomen Prije-Courant.

*** *VRIJWILLIGE VERKOOPING*,

op Zaturdag den eersten Februarij 1834, des namiddags ten zes ure, in het *Heeren Logement* aan den Burg binnen Leyden, van de navolgende ONROERENDE GOEDEREN, als:

N°. 1. Een groot, ruim, hecht, sterk en weldoortimmerd HEEREN-HUIS en ERVE, voorzien van negen behangen boven- en benedenKamers, de meeste met Stookplaatsen, zoo als Gang, groote Keuken, Kelder, ruime Binnenplaats, Dienstboden-kamers, groote Zolder, fraaije Tuin en Turfschuur, staande en gelegen binnen Leyden, aan de Oostzijde van de Hooggracht, tusschen de Nommeen Vleerestegen, en uitkomende aan de Westzijde der Middelstegracht, Wijk 7 N°. 746, 678, 678 A., 679 en 746 rood.

N°. 2. Een groot, ruim, hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen als voren, Wijk 7 N°. 745.

Verhuurd voor *f* 110 's jaars.

N°. 3. Een aangenaam en welgelegen RUITEN-PLAATSJE, geschikt tot *Zomer- en Winterverblijf*, met dezelfde Huizingen, Koepels, Schuur en verdere gerimmerten, Plantsoen, Moestuin en Boomgaard, staande en gelegen aan den Singel, tusschen de Hoogewords- en Zijlpoorten der Stad Leyden, onder Leyderdorp; bij het Kadaster bekend ter grootte van 84 roeden en 50 ellen.

N°. 4. Een partij goed degelijk en weltoegemaakt WEILAND, gelegen aan den Zijlweg in de Boterhuispolder, onder de gemeente van Leyderdorp, groot 6 bunders 54 roeden 80 ellen.

Verhuurd voor *f* 200 's jaars.

N°. 5. Een partij WARMOESLAND, gelegen onder Soeterwoude op Amul, groot 68 roeden 82 ellen.

N°. 6. Een partij TEELLAND, gelegen aan de Buurtstraat, onder de gemeente Warmond, groot een bunder 56 roeden 70 ellen.

Verhuurd voor *f* 140 's jaars.

N°. 7. Een partij WEI- of HOOILAND, gelegen in de Jan Kortjes- of Stillegemspolder, onder Lisse, groot 3 bunders 90 roeden 50 ellen.

Verhuurd voor *f* 120 's jaars.

N°. 8. Een partij TEELLAND, gelegen onder Oegstgeest, groot een bunder 97 roeden 90 ellen.

N°. 9. Een partij TEELLAND, gelegen onder Rijnsburg, groot 81 roeden 80 ellen.

Verhuurd voor *f* 45 's Jaars.

N°. 10. Een partij TEELLAND, gelegen onder Rijnsburg, groot 97 roeden 90 ellen.

Verhuurd voor *f* 20 's jaars.

Alles bij geaffigeerde billetten breedvoerig omschreven. De perceelen N°. 1 en 2 zullen op Donderdag aanstaande, tusschen 11 en 2 ure, kunnen worden bezigtigd; met voorts bij de Bewoners dezer, vergende, zerwijl het perceel N°. 3, dagen vóór en op den dag der Verkooping, voor een ieder te zien zijn. Zijnde inmiddels nadere informatie te bekomen ten Kantore van de Notarissen A. B. BARKEY, Nz., en J. A. PRYN te Leyden voornoemd.

*** VRIJWILLIGE VERKOOPING, op Zaturdag den 15den Februarij 1834, des voormiddags ten vijf ure precies, in het *Heeren Logement* aan den Burg binnen Leyden, van de navolgende groote, ruime, hechte, sterke en weldoortimmerde HUIZEN en ERVEN, alsmede van een SPEEL-TUIN, als:

N°. 1. Een, staande en gelegen binnen Leyden op den Ouden Singel, tusschen de Mayen en Prinsenstraat, Wijk 5 N°. 320, voorzien van vier Kamers, twee Dienstboden-kamers, Zolders, Keuken, Kelder, Plaats en Tuintje.

N°. 2. Een, staande en gelegen binnen Leyden, aan de Noordzijde van de Haven, Wijk 8 N°. 111, voorzien van vier Kamers, Keuken, Kelder, Plaats en Tuintje.

N°. 3. Een, staande en gelegen binnen Leyden, aan de Oostzijde van de Wolweg, Wijk 4 N°. 414.

N°. 4. Een groot, ruim, hecht, sterk, weldoortimmerd en sedert meinige jaren geheel nieuw opgebouwd HUIS en ERVE, waarin de *Kruidenier-affaire* sedert vele jaren is uitgeoefend en, zoo zeer als nog heeft opgeleverd, met nog vier nieuw opgebouwde *Huizen* op de West, alles aan elkanderen verbeeld, staande en gelegen in den Dorp van Lisse aan de Dorpstraat, een met N°. 110, en

N°. 5. Eene aangename en zeer ruime gemeubileerde Bovenwoning, bestaande in SPEEL-TUIN, met Koepel en Keuken, staande en gelegen aan de Singel, tusschen de Mare- en Rhijnsburgsche Poorten der Stad Leyden, onder Oegstgeest, bekend ten Zuiden de Singel en Noorden rondom aan de Heer C. van der Spoel.

Alles bij geaffigeerde billetten breeder omschreven. De perceelen N°. 1 en 2 zullen te zien zijn den Donderdag en Vrijdag vóór de Verkooping; de perceelen N°. 3 en 5 dagen vóór en op den dag der Verkooping, alles van des voormiddags ten 10 tot des namiddags ten 4en ure, en het perceel N°. 4 dagelijks van heden af; kunnende zich ten dien einde vervoegen bij den *Thesaurier* J. van INGEN te Lisse. Zijnde inmiddels nadere informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris A. B. BARKEY, Nz., te Leyden voornoemd, en voor het perceel N°. 4. ook bij *J. van Ingen* voornoemd.

ALMANACHEN VOOR HET JAAR 1834.

ALMANAK VOOR DE IJVERIGE STIGTENDE JAAR-GANG VOOR 1834, *met Platen*.

Dit onderhoudend Jaarboekje bevat, behalve den Almanak met de gebruikelijke Aantekeningen, eene plaat met het *Stamwapen van Erasmus*, alsmede eene Voorstelling der *Geestverrichtingen op de Oude Schans*, benevens nog twee andere platen in *Cattenburg-manier*.

Bovenstaand Jaarboekje is, *zoo wijd Cesar zijn vermogt*, op eleganter wijze in Kleur tot *dezer Gisteren* te bekomen bij de Gebroeders DIEDERICHS, Bloemmarkt, te *Amsterdam*, alsmede bij de Voornaamste Boekhandelaren, en alle Postkantoren door het geheele Rijk.

EEUWIGDURENDE ALMANAK.

Met dezelfde op staal gegraveerde Afbeeldingen der Steden *Amsterdam*, *Rotterdam* en *Leyden*, alsmede deze Taferl, zoo als de Jaarlijksche Afwisseling en Veranderingen der Tijden aanwijzen, voor een reeks gaande tot 1845 en voorgaande tot 1834. Inhoudende Zonnen- en Maanstanden, gebruikelijke plaatsen inlegging in den Zakboek.

Heden Koning op zijnen Regtsch van Middelburg, Admiraal, naar de Oostzijde, gezogten, doch is op Vlissingen [illegible] bekomen bij de Gebroeders DIEDERICHS, te *Amsterdam*.

Die met zeedel dingt heeft.

FLORA, *Jaarboekje voor Bloem-liefhebbers en Bloemisten*, 1834, met gekleurde Platen.

Dit Jaarboekje bevat eene duidelijke beschrijving der schoonste bloeijende Heesters en Planten, de wijze van derzelver behandeling, voortkweeking, bewaring, den winter enz., voorts eenige vruchtbringende, honderde de ontwikkeling van het Plantenstelsel van *Linnaeus*, en andere, die zonderheden, met eene gegraveerde Titel en vijftien Platen, in kleur gedrukt.

Van den eersten Jaargang zijn nog Exemplaren te bekomen, de prijs van elken Jaargang is 90 Cents.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.